Td 045_03

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιά
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
που έχω φω- που έχω φως μου μέσα στην καρδιά.